

Dertil kommer saa Lystskovenes Bidrag, det er 28,306 Kr., det vil sige neppe 21½ Kr. pr. Hektar, men her maa man huske, at over Halvdelen af Indtægten kommer fra Afgift af Restaurationer. Nu vilde der ikke være noget at sige hertil, dersom Skovdrift i al Almindelighed betalte sig lige saa daarligt som den danske Skovdrift, men det er ikke Tilfældet. Til Sammenligning skal jeg nævne de Indtægter, Skovene i forskellige tyske Stater gav i 1909, den Gang. Priserne ikke var Krigspriser. Maa jeg skyde ind, at siden 1909, men endnu før Krigen, er Priserne paa Skoveffekter steget betydeligt. Jeg har fundet følgende Opgivelser: at den gennemsnitlige aarlige Indtægt pr. Hektar var 58 Kr. i Württemberg, 46 Kr. i Kongeriget Sachsen, 47 Kr. i Baden, 29 Kr. i Bayern, 19 Kr. i Preussen. Selv om det er rigtigt, at vore Skove for en Del er Hedeplantager og overvejende ung Skov, som tilmed væsentlig staar paa vort Lands daarligere Jordbund, forekommer det rigtignok mig, at der er god Grund til Eftertanke, naar vi ser, at vort Skovbrug med de nuværende høje Priser er budgetteret — (*Finansministeren* [Brandes]: Det er ikke de nuværende Priser) ... hvis jeg tager fejl i det, beder jeg undskylde — at give en Indtægt paa gennemsnitlig 13½ Kr. pr. Hektar for de egentlige Nytteskoves Vedkommende.

Det kunde dog være, at der alligevel var en Fejl ved Skovdriften. Denne Formodning har jeg faaet bestyrket ved at aflægge Besøg i den store Grib Skov, hvor jeg har gjort en Række lagtagelser, som tilsammen giver mig det Indtryk, at man er mærkværdig konservativ i Statens Skovbrug. Jeg saa derude en stor Mængde Damme, som ligger hen fuldstændig i Naturtilstand, Damme, som en Gang har været benyttede til Karpeavl. Hvorfor i Alverden ligger disse Damme nu hen i fuldkommen Naturtilstand, saaledes at de ikke giver noget nævneværdigt Udbytte? Jeg kan ikke indse, af hvilke Grunde man har indstillet Opdrætningen af Nytteskov i disse Damme, hvis samlede Flademaal er over 55 ha. Hvis vi tænker os dem besat med Karper, og der drives en rationel Næringsdrift, vil disse Damme tilsammen kunne give en Indtægt paa omkring 27,500 Kr., thi rigtig Karpeavl kan give en Indtægt paa mindst 500 Kr. pr. Hektar. Dernæst lagde jeg Mærke til, at der ude i Gribskov er foregaaet en ejendommelig Forandring. I tidligere Dage havde Smaa-

folk, Husmænd og Boelsmænd, Tilladelse til at lade deres Kreaturer gaa paa Græs i Skove, hvor der er Lystræer og rigeligt med Græs. Den Tilladelse eksisterer ikke mere. Hvorfor eksisterer den Tilladelse ikke mere? Hvor der gror Lystræer, og hvor der i Bunden er en rigelig Græsvækst, skader Kreaturerne aldeles ikke; man kan blot rejse til Norge eller Sverige for at overbevise sig om, at det er sikkert, hvad jeg siger, thi Landbruget deroppe er netop væsentligt baseret paa, at Dyrene gaar og græsser i Skove med Lystræer; de skader ikke de store Træer, de gavner ligefrem ved at æde Græsset, som er Musenes og Markmusenes Tilholdssted og Spisekammer; det giver en ren Nettofortjeneste, fordi man faar Leje af det Areal, hvorpaa der græsses, ja, det er endogsaa muligt, at Kreaturerne har Gavn af at gaa frit ude i Skoven og strejfe om, som de vil, saaledes at der paa det Punkt vindes, og endelig sparer Landmændene i Skovenes Omegn deres værdifuldere Græsning til Vinterforbrug, naar de kan have Kreaturerne gaaende løse ude i Skoven. Derfor vil jeg tillade mig at spørge Landbrugsministeren, hvorfor denne Græsning ikke mere er tilladt, og om Ministeren vil tillade, at Lysskoven derude anvendes i Fremtiden paa den Vis, som den tidligere blev anvendt paa.

Jeg vil her indskyde den Bemærkning, at det i det hele taget forekommer mig, at vort Skovbrug lider af en meget stor Ensidighed. Vi planter næsten udelukkende Skyggetræer, altsaa for Løvskovenes Vedkommende Bøgetræer, men planter derimod i meget, meget ringe Grad Lystræer, det vil sige saadanne Træer som Eg og Ask. Det vil sige det samme, som om vort Landbrug i sin Bedrift satte alting ind paa eet Bræt. Det er naturligvis ingen Skade til, naar der netop er Brug for den ene Vare, man i særlig Grad har lagt Vægt paa. Men sæt nu, Forholdene forandrer sig saaledes, at denne Vare ikke er i nogen høj Pris. Saa er det jo i allerhøjeste Grad uheldigt. Derfor forekommer det mig, at det vilde være rigtigt — Skovbruget er jo fremfor noget Erhverv en Virksomhed, der arbejder paa langt Sigt —, om vort Skovbrug blev mere mangfoldigt, saa man blandt andet lagde Vægt paa rigelig Bepantning med Lystræer. Hvis man gjorde det, vilde det igen indvirke heldigt paa Landbruget, fordi Landmændene alle Vegne i Skovenes Omegn i saa Fald kunde faa